

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 24. května 2013 (11.06)
(OR. en)**

10019/13

**Interinstitucionální spis:
2012/0354 (NLE)**

LIMITE

FISC 106

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Pracovní skupina pro daňové otázky – nepřímé zdanění (DPH)
Předmět:	Návrh nařízení Rady, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, pokud jde o místo poskytnutí služby

Delegace naleznou v příloze kompromisní znění předsednictví týkající se výše uvedeného prováděcího nařízení.

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, pokud jde o místo poskytnutí služby

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty¹, a zejména na článek 397 uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 2006/112/ES ve znění směrnice 2008/8/ES² stanoví, že od 1. ledna 2015 se veškeré telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronické služby poskytované osobě nepovinné k dani zdaňují v členském státě, v němž je příjemce usazen nebo v němž má bydliště nebo se obvykle zdržuje, bez ohledu na to, kde je usazena osoba povinná k dani poskytující tyto služby. Většina ostatních služeb poskytovaných osobě nepovinné k dani se nadále zdaňuje v členském státě, ve kterém je usazen poskytovatel služby.
- (2) Pro stanovení, které služby musí být zdaněny v členském státě příjemce, je podstatné definovat telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronické služby. Zejména by měl být pojem služeb rozhlasového a televizního vysílání upřesněn s odkazem na definice ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách)³.
- (3) V zájmu vyjasnění této otázky byly činnosti označované jako elektronické služby vyjmenovány v prováděcím nařízení (EU) č. 282/2011, aniž by ale tento seznam byl konečný či vyčerpávající. Tento seznam by se měl aktualizovat a podobné seznamy je třeba vypracovat pro telekomunikační služby a služby rozhlasového a televizního vysílání.
- (4) Pokud jsou elektronické služby poskytovány příjemci prostřednictvím telekomunikačních sítí nebo rozhraní či portálu, je třeba upřesnit, kdo příjemci službu poskytuje.

¹ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

² Úř. věst. L 44, 20.2.2008, s. 11.

³ Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1.

- (5) K zajištění jednotného uplatňování pravidel pro místo poskytnutí **pronájmu dopravního prostředku a poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání a elektronických služeb** je třeba upřesnit, které místo se má považovat za místo usazení právnické osoby povinné k dani.
- (6) S cílem určit, kdo je povinen odvést daň z přidané hodnoty (DPH) za poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronických služeb, a vzhledem k tomu, že je místo zdanění stejné bez ohledu na to, zda příjemcem je osoba povinná k dani, nebo osoba nepovinná k dani, měl by být poskytovatel služby s to určit status příjemce výlučně na základě toho, zda mu příjemce sdělí své osobní identifikační číslo pro DPH. Tento status musí být v souladu s obecnými pravidly změněn, pokud příjemce takové sdělení učiní následně. Pokud poskytovatel takové sdělení neobdrží, měl by být i nadále povinen daň odvést.
- (7) Pokud je osoba nepovinná k dani usazena ve více než jedné zemi nebo má bydliště v jedné zemi, avšak obvykle se zdržuje v jiné zemi, je třeba upřednostnit místo, které nejlépe odpovídá zdanění v místě skutečné spotřeby. Aby se zabránilo konfliktům mezi členskými státy týkajícími se příslušnosti, je třeba specifikovat místo skutečné spotřeby.
- (8) Měla by být stanovena pravidla pro objasnění daňového režimu pro **pronájem dopravního prostředku a pro** telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronické služby poskytované osobě nepovinné k dani, jejíž místo usazení nebo bydliště je prakticky nemožné určit, nebo je nelze určit s jistotou. Je vhodné, aby byla tato pravidla založena na domněnkách.
- (8A) Pokud jsou k dispozici informace ke stanovení skutečného místa, kde je příjemce usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje, je nezbytné zajistit, aby se od příslušné domněnky odhlédlo.
- (9) Protože daňový režim pro **pronájem dopravního prostředku a** telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronické služby poskytované osobě nepovinné k dani závisí na tom, kde je příjemce usazen, kde má bydliště nebo kde se obvykle zdržuje, je nezbytné objasnit, co by měl poskytovatel služby být povinen získat jako důkaz pro určení místa příjemce. Za tímto účelem by měl být vypracován orientační, demonstrativní seznam důkazů.
- (9A) V některých případech, kdy je služba poskytována příležitostně, je obvykle spojena s nízkými částkami a vyžaduje fyzickou přítomnost příjemce, jako např. poskytování telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronických služeb na přístupovém místě Wi-Fi nebo v internetové kavárně, nebo kdy se obvykle nevydávají stvrzenky o zaplacení či jiné důkazy o poskytnutí služby, jako v případě telefonních budek, by však poskytování a kontrola důkazů, pokud jde o místo usazení příjemce nebo jeho bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, způsobovala nepřiměřené zatížení nebo **by mohla** představovat problémy z hlediska ochrany údajů.
- (10) V zájmu zajištění jednotného režimu pro poskytování služeb souvisejících s nemovitostí je třeba definovat pojem nemovitost. Měla by se upřesnit požadovaná souvislost s nemovitostí a měly by se uvést příklady plnění, která jsou označena jako služby související s nemovitostí, aniž by ale tento seznam byl konečný nebo vyčerpávající.

- (11) Je rovněž nezbytné vyjasnit daňový režim služeb, jimiž se příjemci dává k dispozici zařízení k vykonávání prací na nemovitosti.
- (12) Z důvodů praktičnosti by mělo být jasné stanoveno, že telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby poskytnuté osobou povinnou k dani jednající vlastním jménem v souvislosti s poskytnutím hotelového ubytování nebo ubytování v odvětvích s podobnou funkcí by měly být považovány pro účely daně za poskytnuté **v těchto místech**.
- (13) V souladu se směrnicí 2006/112/ES se vstup na kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné akce musí za všech okolností být zdanit v místě, kde se akce skutečně koná. Je třeba jasné stanovit, že to platí i v případě, že vstupenky na takové akce neprodává přímo organizátor, ale distribuují je zprostředkovatelé.
- (14) Podle směrnice 2006/112/ES může daňová povinnost vzniknout před dodáním zboží nebo poskytnutím služeb nebo brzy po tomto dodání nebo poskytnutí. Pokud jde o telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby poskytnuté v období přechodu na nová pravidla o místě poskytnutí služby, podmínky související s poskytnutím služby nebo rozdíly mezi členskými státy při jejich uplatňování by mohly vést ke dvojímu zdanění či k nezdanění. Aby se tomu zabránilo a aby se zajistilo jednotné uplatňování členskými státy, je třeba stanovit přechodná ustanovení.
- (15) Pro účely tohoto nařízení může být vhodné, aby členské státy přijaly legislativní opatření omezující určitá práva a povinnosti stanovené směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů¹, tak aby byly ochráněny zájmy uvedené v čl. 13 odst. 1 písm. e) uvedené směrnice v případě, že tato opatření jsou nezbytná a přiměřená s přihlédnutím k riziku daňových podvodů a daňových úniků v členských státech a potřebě zajistit řádný výběr daně podle tohoto nařízení.
- (15A) Zavedení pojmu nemovitost, který zajistí jednotný daňový režim pro poskytování služeb souvisejících s nemovitostí ze strany členských států, by mohlo mít značný dopad na legislativní i správní postupy v těchto členských státech. Aniž jsou dotčena pravidla nebo postupy, které se v členských státech již uplatňují, by tyto změny měly být zavedeny k pozdějšímu datu, aby se zajistil hladký přechod na nová pravidla.**
- (16) Prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

¹ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

Článek 1

Prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011 se mění takto:

- 1) vkládají se nové články 6a a 6b, které znějí:

„Článek 6a

1. Telekomunikační služby ve smyslu čl. 24 odst. 2 směrnice 2006/112/ES zahrnují zejména:

- a) pevné a mobilní telefonní služby pro přenos hlasu, dat a videa a jejich výměnu, včetně telefonních služeb s obrazovým prvkem, rovněž známých jako videofonní služby;
- b) telefonní služby poskytované přes internet, včetně hlasových služeb přes internet (Voice over Internet Protocol – VoIP);
- c) hlasovou schránku, čekající hovor, přesměrování hovoru, identifikaci volajícího, třicestnou konferenci a jiné služby řízení hovorů;
- d) pagingové služby;
- e) audiotextové služby;
- f) fax, telegraf a dálnopis;
- g) přístup na internet, včetně world wide webu;
- h) připojování soukromých sítí poskytující telekomunikační spojení pro výhradní použití daného zákazníka.

2. Telekomunikační služby ve smyslu čl. 24 odst. 2 směrnice 2006/112/ES nezahrnují:

- a) elektronicky poskytované služby;
- b) služby rozhlasového a televizního vysílání;

Článek 6b

1. Služby rozhlasového a televizního vysílání zahrnují služby, které sestávají ze zvukového a audiovizuálního obsahu, jako jsou programy poskytované prostřednictvím komunikačních sítí poskytovatelem mediálních služeb pod jeho redakční odpovědností pro simultánní poslech nebo sledování širokou veřejností na základě programové skladby.

2. Odstavec 1 se vztahuje zejména na tyto případy:

- a) rozhlasové nebo televizní programy vysílané nebo přenášené rozhlasovou nebo televizní sítí;
- b) rozhlasové nebo televizní programy šířené prostřednictvím internetu nebo podobné elektronické sítě (IP streaming), pokud jsou přenášeny simultánně s jejich vysíláním nebo přenosem rozhlasovou nebo televizní sítí.

3. Odstavec 1 se nevztahuje na:

- a) telekomunikační služby;
- b) elektronicky poskytované služby;
- c) poskytování informací o konkrétních programech na požádání;
- d) převod práv rozhlasového a televizního vysílání nebo přenosových práv;
- e) pronájem technického vybavení nebo zařízení k příjmu vysílání;
- f) rozhlasové nebo televizní programy šířené prostřednictvím internetu nebo podobné elektronické sítě (IP streaming), pokud se nevysílají simultánně prostřednictvím tradičních rozhlasových nebo televizních sítí.“

2) V článku 7 se odstavec 3 mění takto:

a) návětí se nahrazuje tímto:

„Odstavec 1 se nevztahuje na tyto případy:“

b) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) služby rozhlasového a televizního vysílání;“

- c) písmena q), r) a s) se zrušují;
- d) doplňují se nová písmena t) a u), která znějí:
 - „t) vstupenky na kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné akce rezervované online;
 - u) ubytování, pronájem vozidel, restaurační služby, osobní přeprava nebo podobné služby rezervované online.“

- 3) V kapitole IV „Zdanitelná plnění“ se doplňuje nový článek 9a, který zní:

„Článek 9a

Pokud jsou elektronické služby poskytnuty prostřednictvím telekomunikační sítě, rozhraní nebo portálu, jako je platforma pro stahování aplikací, má se za to, že pro účely článku 28 směrnice 2006/112/ES jedná osoba povinná k dani, která se na tomto poskytnutí služeb podílí, vlastním jménem, avšak na účet poskytovatele elektronických služeb, ledaže za osobu poskytující dotyčné služby výslovně označí tohoto poskytovatele elektronických služeb a tato skutečnost je zohledněna ve smluvních ujednáních mezi oběma stranami.

Aby byl poskytovatel elektronických služeb považován za osobu poskytující dotyčné elektronické služby, jehož za takového výslovně označila osoba povinná k dani, musí být za předpokladu, že tato osoba povinná k dani **neposkytuje povolení k účtování poplatku příjemci [neschvaluje účtování poplatku příjemci], ani neposkytuje povolení k [jejímu schválení nepodléhá]** provedení služby, ani nestanoví **obecné** podmínky poskytnutí služby, splněny tyto podmínky:

- a) na faktuře vydané **nebo poskytnuté** každou osobou povinnou k dani, která se podílí na poskytnutí elektronické služby, musí být specifikovány elektronické služby a jejich poskytovatel;
- b) na účtence vydané nebo poskytnuté příjemci musí být specifikovány elektronické služby a jejich poskytovatel.

Ustanovení tohoto článku se nepoužijí na osobu povinnou k dani, která pouze poskytuje zpracování plateb souvisejících s elektronickými službami, ale na poskytnutí těchto elektronických služeb se nepodílí.

- 4) V kapitole V „Místo zdanitelného plnění“ oddíle 1 „Pojmy“ se doplňují nové články 13a a 13b, které znějí:

„Článek 13a

Místem, kde je osoba nepovinná k dani usazena, jak je uvedeno v čl. 56 odst. 2 prvním pododstavci a v člancích 58 a 59 směrnice 2006/112/ES, je:

- a) místo, kde jsou vykonávány funkce jeho ústřední správy, nebo
- b) místo jakékoli jiné provozovny, jež se vyznačuje dostatečnou úrovní stálosti a vhodnou strukturou z hlediska lidských a technických zdrojů, která jí umožňuje přijímat a využívat služby, které jí jsou poskytovány pro její vlastní potřebu.

Článek 13b

Pro účely směrnice 2006/112/ES se za „nemovitost“ považuje:

- a) každá konkrétní část země na povrchu nebo pod ním, k nimž lze založit vlastnické právo a držbu;
- b) každá budova nebo stavba spojená se zemí nebo v zemi nad úrovní moře nebo pod ní, kterou nelze snadno rozebrat nebo přemístit;
- c) každý prvek, který byl nainstalován a tvoří nedílnou součást budovy nebo stavby, bez něhož by budova nebo stavba byla neúplná, například dveře, okna, střechy, schodiště a výtahy;
- d) každý prvek, vybavení nebo stroj trvale nainstalovaný v budově nebo stavbě, které nelze přemístit bez zničení nebo změny budovy nebo stavby.“

5) V čl. 18 odst. 2 se doplňuje druhý pododstavec, který zní:

„Avšak bez ohledu na informace o opaku může poskytovatel telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronických služeb považovat příjemce usazeného ve Společenství za osobu nepovinnou k dani, dokud mu uvedený příjemce nesdělí své osobní identifikační číslo pro DPH.“

6) **Článek 24 se nahrazuje tímto:**

„Pokud jsou služby, na než se vztahuje čl. 56 odst. 2 první pododstavec nebo články 58 a 59 směrnice 2006/112/ES, poskytnuty osobě nepovinné k dani, která je usazena ve více než jedné zemi nebo má bydliště v jedné zemi, a obvykle se zdržuje v jiné zemi, přednost má:

- a) v případě právnické osoby nepovinné k dani místo uvedené v čl. 13a písm. a), ledaže existuje důkaz, že služba se využívá v provozovně uvedené v písmenu b) uvedeného článku;
- b) v případě fyzické osoby místo, kde se tato osoba obvykle zdržuje, ledaže existuje důkaz, že služba se využívá v jejím bydlišti, pokud se tato místa liší.

7) V kapitole V „Místo zdanitelného plnění“ oddílu 4 „Místo poskytnutí služby“ se vkládají nové pododdíly 3a, 3b a 3c, které znějí:

„PODODDÍL 3A

DOMNĚNKY O MÍSTĚ PŘÍJEMCE

Článek 24a

1. V případě, že poskytovatel telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronických služeb poskytuje tyto služby na místě, jako je například telefonní budka, telefonní stánek, přístupový bod Wi-Fi, internetová kavárna, restaurace nebo hotelová hala, a příjemce musí být tedy fyzicky přítomen na uvedeném místě, aby mu mohla být služba uvedeným poskytovatelem poskytnuta, platí pro účely článku 44, 58 a 59a směrnice 2006/112/ES domněnka, že příjemce je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje v daném místě a že služba se tam skutečně používá a využívá.

2. Pokud místo uvedené v odstavci 1 tohoto článku je na palubě lodi, letadla anebo ve vlaku, které provádějí osobní přepravu ve Společenství podle článků 37 a 57 směrnice 2006/112/ES, zemí tohoto místa se rozumí země zahájení osobní přepravy.

Článek 24c

V případě telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronických služeb poskytnutých osobě nepovinné k dani prostřednictvím její pevné linky se pro účely článku 58 směrnice 2006/112/ES platí domněnka, že příjemce je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje v místě instalace pevné linky.

Článek 24d

V případě telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronických služeb poskytnutých osobě nepovinné k dani prostřednictvím mobilních sítí, se pro účely článku 58 směrnice 2006/112/ES uplatňuje domněnka, že příjemce je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje v zemi označené mezinárodním směrovým kódem SIM karty použité při příjmu těchto služeb.

Článek 24e

V případě telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronických služeb poskytnutých osobě nepovinné k dani, pro jejichž použití je potřebný dekodér nebo podobné zařízení nebo televizní karta, a pokud se nepoužívá pevná linka, se pro účely článku 58 směrnice 2006/112/ES uplatňuje domněnka, že příjemce je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje v místě, kde je umístěn dekodér nebo podobné zařízení, nebo, není-li toto místo známo, v místě, na které byla zaslána televizní karta za účelem použití tamtéž.

Článek 24f

V případě pronájmu dopravního prostředku, s výjimkou krátkodobého pronájmu, osobě nepovinné k dani se pro účely čl. 56 odst. 2 směrnice 2006/112/ES uplatňuje domněnka, že příjemce je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje v místě, které jako takové označuje poskytovatel služby, s použitím dvou samostatných důkazů, které si neprotiřečí, podle článku 24g **tohoto nařízení**.

Článek 24fa

V případě, že jsou telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby poskytovány osobě nepovinné k dani za jiných okolností, než které jsou uvedeny v článcích 24a, 24c, 24d a 24e **tohoto nařízení**, uplatňuje se pro účely článku 58 směrnice 2006/112/ES domněnka, že příjemce je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje v místě, které je jako takové označeno, s použitím dvou samostatných důkazů, které si neprotiřečí, podle článku 24ga **tohoto nařízení**.

PODODDÍL 3B

VYVRACENÍ DOMNĚNEK

Článek 24fb

Jestliže poskytovatel poskytne službu podle článku 58 směrnice 2006/112/ES, může vyvrátit domněnku v článku **24a**, 24c, 24d nebo 24e **tohoto nařízení**, pokud má tři důkazy, které si neprotirečí, z nichž vyplývá, že je příjemce usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje jinde.

Daňová správa může vyvrátit domněnky podle článků 24a, 24c, 24d, 24e, 24f nebo 24fa **tohoto nařízení**, pokud existují náznaky nesprávného použití nebo zneužití ze strany poskytovatele.

PODODDÍL 3C

DŮKAZY PRO URČENÍ MÍSTA PŘÍJEMCE A VYVRACENÍ DOMNĚNEK

Článek 24g

Pro účely uplatnění pravidel uvedených v čl. 56 odst. 2 směrnice 2006/112/ES a splnění požadavků článku 24f **tohoto nařízení**, slouží jako důkaz zejména toto:

- a) fakturační adresa příjemce;
- b) bankovní údaje, například místo, kde je veden bankovní účet používaný k placení, a kontaktní adresa příjemce, kterou má uvedená banka k dispozici;
- c) evidenční údaje dopravního prostředku, který si příjemce pronajímá, pokud se evidence uvedeného dopravního prostředku požaduje v místě jeho používání, a další podobné informace;
- d) jiné informace důležité z obchodního hlediska.

Článek 24ga

Pro účely uplatnění pravidel uvedených v čl. 58 směrnice 2006/112/ES a splnění požadavků článku 24fa nebo čl. 24fb prvního pododstavce **tohoto nařízení**, slouží jako důkaz zejména toto:

- a) fakturační adresa příjemce;
 - b) adresa internetového protokolu (IP) zařízení, které používá příjemce, nebo jakýkoli způsob geolokalizace;
 - c) bankovní údaje, například místo, kde je veden bankovní účet používaný k placení, a kontaktní adresa příjemce, kterou má uvedená banka k dispozici;
 - d) mezinárodní směrový kód země (MCC) mezinárodní identifikace mobilního účastníka (IMSI) uložený na SIM kartě, kterou příjemce používá;
 - e) místo pevné linky příjemce, kterou je mu služba poskytována;
 - f) jiné informace důležité z obchodního hlediska.
- 8) V kapitole V „Místo zdanitelného plnění“ oddíle 4 „Místo poskytnutí služby“ se vkládá nový pododдіl 6a, který zní:

„PODODDÍL 6A

POSKYTNUTÍ SLUŽBY SOUVISEJÍCÍ S NEMOVITOSTÍ

Článek 31a

1. Služby související s nemovitostí podle článku 47 směrnice 2006/112/ES zahrnují pouze služby, které mají dostatečně přímou souvislost s danou nemovitostí. V níže uvedených případech se má za to, že služby mají dostatečnou přímou souvislost s nemovitostí:

- a) v případě, že vyplývají z nemovitosti a že daná nemovitost tvoří konstitutivní prvek služby a je pro poskytované služby ústřední a zásadní;
- b) v případě, že jsou poskytovány nemovitosti nebo na ni jsou zaměřeny a jejich cílem je právní nebo fyzická změna uvedené nemovitosti.

2. Odstavec 1 se vztahuje zejména na tyto případy:

- a) vypracování plánů budovy nebo částí budovy určených pro určitou parcelu bez ohledu na to, zda budova je nebo není postavena;
- b) poskytování služeb stavebního dozoru nebo bezpečnostních služeb;
- c) stavba budovy na pozemku, jakož i stavební a demoliční práce prováděné na budově nebo na jejích částech;
- d) stavba trvalých staveb na pozemku, jakož i stavební a demoliční práce prováděné na trvalých konstrukcích, jako jsou potrubní systémy pro plyn, vodu, odpadní vodu a podobně;
- e) práce na pozemku, včetně zemědělských služeb, jako je orba, setí, zavlažování a hnojení;
- f) průzkum a posouzení rizika a celistvosti nemovitosti;
- g) oceňování nemovitosti, včetně případu, že je této služby třeba pro účely pojištění, ke stanovení hodnoty nemovitosti jako zajištění úvěru nebo pro posouzení rizika a škod v rámci sporů;
- h) jiný pronájem nemovitosti než pronájem spadající pod odst. 3 písm. c), včetně skladování zboží, u kterého je určitá část dané nemovitosti určena pro výlučné používání příjemcem;

- i) poskytování hotelového ubytování nebo ubytování v odvětvích s podobnou funkcí, například rekreačních střediscích či místech upravených ke stanování a táboření, včetně práva pobývat na konkrétním místě vyplývajícího z přepočtu práv dočasného užívání a podobně;
- j) jiné postoupení a jiný přenos práv, než které spadají pod písmena h) a i), k užívání celé nemovitosti nebo její části, včetně povolení k užívání části nemovitosti, jako je poskytování rybolovných a lovných práv nebo přístupu do salónků na letištích nebo využívání infrastruktury, za které se vybírá mýto, například mostu nebo tunelu;
- k) údržba, renovace a opravy budovy nebo její části, včetně práce, jako je čištění, obkládání, tapetování a pokládání dřevěných podlah;
- l) údržba, renovace a opravy trvalých konstrukcí, například potrubních systémů pro plyn, vodu, odpadní vody a podobně;
- m) instalace nebo montáž strojů nebo zařízení, které se po instalaci nebo montáži považuje za nemovitost;
- n) údržba a opravy, inspekce a kontrola strojů nebo zařízení, pokud se tyto stroje nebo zařízení považují za nemovitost;
- o) jiná správa nemovitostí než správa portfolia investic do nemovitostí spadající pod odst. 3 písm. g), která spočívá v provozování obchodních, průmyslových nebo obytných nemovitostí vlastníkem nemovitosti nebo na jeho účet;
- p) zprostředkování v případě prodeje, pachtu nebo pronájmu nemovitosti a při zřizování nebo převodu některých práv k nemovitosti nebo věcných práv k nemovitosti (ať již jsou nebo nejsou považována za hmotný majetek), kromě zprostředkování spadajícího pod odst. 3 písm. d);
- q) právní služby související se zcizováním nemovitosti nebo s převodem vlastnictví nemovitosti a při zřizování nebo převodu některých práv k nemovitosti nebo věcných práv k nemovitosti (ať již jsou nebo nejsou považována za hmotný majetek), například notářské úkony nebo vypracování smlouvy o prodeji nebo o koupi takové nemovitosti, a to i v případě, že vlastní transakce vedoucí k právní změně u nemovitosti není dokončena.

3. Odstavec 1 se nevztahuje na:

- a) vypracování plánů pro budovu nebo její části, pokud nejsou určeny pro konkrétní parcelu;
- b) skladování zboží v nemovitosti, pokud žádná zvláštní část nemovitosti není určena k výhradnímu užívání příjemcem;
- c) reklamní služby, i když zahrnují použití nemovitosti;
- d) zprostředkování při poskytování hotelového ubytování nebo ubytování v odvětvích s podobnou funkcí, jako například rekreačních střediscích či na místech upravených ke stanování a táboření, pokud zprostředkovatel jedná jménem a na účet jiné osoby;
- e) poskytnutí místa pro stánek na veletrhu nebo výstavě spolu s jinými souvisejícími službami, které umožňují vystavovateli vystavit předměty, například projekt stánku, přeprava a skladování předmětů, poskytnutí přístrojů, pokládka kabelů, pojištění a reklama;
- f) instalaci nebo montáž, údržbu a opravu, inspekci nebo kontrolu přístrojů nebo zařízení, které není ani se nestane součástí nemovitosti;
- g) správu portfolia investic do nemovitostí;
- h) jiné právní služby, než které spadají pod odst. 2 písm. q), v souvislosti se smlouvami, včetně poradenství týkajícího se podmínek smlouvy o převodu nemovitosti nebo provádění takové smlouvy nebo prokázání existence takové smlouvy, pokud tyto služby nesouvisejí s převodem vlastnictví k nemovitosti.

Článek 31b

Pokud se dá příjemci k dispozici vybavení za účelem výkonu práce na nemovitosti, představuje dané plnění poskytnutí služeb souvisejících s nemovitým majetkem pouze v případě, že poskytovatel přebírá odpovědnost za provedení práce.

Pokud poskytovatel služby poskytne příjemci vybavení společně s dostatečným personálem k jeho obsluze za účelem výkonu práce, platí domněnka, že poskytovatel převzal odpovědnost za provedení dané práce. Domněnku, že poskytovatel je odpovědný za provedení práce, lze vyvrátit jakýmkoli skutkovými nebo právními prostředky.

Článek 31c

Za účelem určení místa poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronických služeb poskytovaných osobou povinnou k dani jednajícím vlastním jménem spolu s hotelovým ubytováním nebo ubytováním v odvětvích s podobnou funkcí, například rekreačních střediscích či na místech upravených ke stanování a táboření, se tyto služby považují za poskytnuté v těchto místech.

- 9) V kapitole 5 „Místo zdanitelného plnění“ oddílu 4 „Místo poskytnutí služby“ pododdílu 7 „Poskytnutí služeb v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání, zábavy a podobných služeb“ se doplňuje nový článek 33a, který zní:

„Článek 33a

Poskytnutí vstupenek na kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné akce zprostředkovatelem jednajícím vlastním jménem, ale na účet organizátora, nebo jinou osobou povinnou k dani, než je organizátor, jednajícím na vlastní účet, spadá pod článek 53 a čl. 54 odst. 1 směrnice 2006/112/ES.“

- 10) V bodě 4 „Bod 4 přílohy II směrnice 2006/112/ES:“ přílohy I se doplňují body f) až i):

- „f) příjem rozhlasových nebo televizních programů distribuovaných prostřednictvím rozhlasové nebo televizní sítě, internetu nebo podobné elektronické sítě k poslechu nebo sledování pořadů v okamžiku, který si uživatel zvolil, a na jeho individuální žádost na základě katalogu pořadů sestaveného poskytovatelem mediálních služeb, například televize nebo video na požádání;
- g) příjem rozhlasových nebo televizních programů prostřednictvím internetu nebo podobné elektronické sítě (IP streaming), pokud se tyto pořady nevysílají simultánně prostřednictvím tradičních rozhlasových a televizních sítí;
- h) zvukový obsah a audiovizuální obsah prostřednictvím komunikačních sítí, který neposkytuje a za který není redakčně odpovědný poskytovatel mediálních služeb;
- i) následná dodání zvukového a audiovizuálního výstupu poskytovatele mediálních služeb prostřednictvím komunikačních sítí jiného subjektu než poskytovatele mediálních služeb.“

Článek 2

Pokud jde o telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby, které poskytuje poskytovatel usazený ve Společenství osobě nepovinné k dani, která je usazena, má bydliště nebo se obvykle zdržuje ve Společenství, platí toto:

- a) pokud jsou tyto služby poskytnuty nebo průběžně poskytovány, místem poskytnutí, pokud jde o každé zdanitelné plnění, které se uskuteční před 1. lednem 2015, je místo, kde je usazen poskytovatel, jak je uvedeno v článku 45 směrnice 2006/112/ES, a to bez ohledu na to, kdy je poskytování služby dokončeno;
- b) pokud jsou tyto služby poskytnuty nebo průběžně poskytovány, místem poskytnutí, pokud jde o každé zdanitelné plnění, které se uskuteční dne 1. ledna 2015 nebo po tomto datu, je místo, kde je usazen, má bydliště nebo kde se obvykle zdržuje příjemce, bez ohledu na to, kdy bylo poskytování služby zahájeno;
- c) vznikne-li v souladu s písmenem a) daňová povinnost v členském státu, kde je usazen poskytovatel, v členském státě příjemce dne 1. ledna 2015 nebo po tomto datu žádná daňová povinnost ve vztahu k těmto uskutečnění zdanitelného plnění nevzniká.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
Použije se ode dne 1. ledna 2015.

Články 13b, 31a a 31b se však použijí ode dne 1. ledna 2017.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
